

κ' ἔμπρός του σιγαρίζοντα
δὲν θέλει τὸν πολίτην.

Λοιπὸν ἡ Ἐξοχότης του
ἢ σοβαρὰ δὲν παίζει.
Τὸ θέλει! καὶ ὀφείλομεν
νὰ γίνωμεν Μαλτέζοι.

Πρὶν καταντήσῃ τοῦ Λαοῦ
πλευρίτης τὸ συνάχι,
τοῦ βάζει φορολογικὰ
ἐκδόρια 'ς τὴ ράχη.

Τὸν κακοστομαχῆσαντα
Λαὸν φρονεῖ θὰ σώσῃ,
ἐὰν μὲ τὰ καθάρσια
τὴν τσέπην του κενώσῃ.

Κτηνίατρος περίφημος,
τάχα πρὸ δύο χρόνων
δὲν ἀνεδείχθ' εἰς τὴν Βουλὴν
φορολογῶν τὸν ὄνον;

Κάτω τὸ σιχαρόχαρτον!
καὶ μὲ τὴντσιμπουκάκια
κτυπάτε τ' Ἀναμορφωτοῦ,
Μαλτέζοι, παλαμάκια.

Συνοδινός

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης Πέμπτης τῆς ἐφημερίδος
σας ἐδημοσιεύθη διάφορον περὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἴπποσι-
δροδρόμου Ἀθηνῶν, εἰς ὃ σπεύδω ν' ἀπαντήσω.

Ἡ Ἑταιρία τῶν Ἴπποσιδροδρόμων, ζητοῦσα νὰ τῆ ἐ-
πιτραπῇ νὰ ἔρχωνται μέχρι τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου
Διὸς αἱ ἄμαξαι αὐτῆς δι' ἀτμομηχανῶν, πράττει τοῦτο
χάριν τοῦ καθόλου συμφέροντος τοῦ κοινού καὶ πρὸς εὐκο-
λίαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἑταιρία ἡμῶν οὐδεμίαν ἐξαιτεῖται χάριν, ἀλλ' ἀπλῶς
ζητεῖ νὰ τῆ παραχωρηθῇ τὸ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ παραχω-
ρούμενον· ἐὰν δὲ προέβλεπον ὅτι θὰ ὑπῆρχε καὶ ὁ ἐλάχι-
στος κίνδυνος τῆς ἀτφαλείας ἐν γένει, πρώτη αὐτὴ ἤθελε
παραιτηθῆ τῆς χρήσεως ἀτμομηχανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς
ἴδιον αὐτῆς συμφέρον, διότι κρίνουσα τὴν ἀπέναντι τοῦ
στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ὁδὸν ὑπὲρ τὸ δέον στενὴν, ἐδα-
πάνησεν 25,000 φράγκων εἰς ἀγορὰν γηπέδου πρὸς εὐρυν-
σιν αὐτῆς εἰς 10 μέτρα, τουτέστι τὸ διπλάσιον τοῦ προ-
τέρου αὐτῆς πλάτους.

Τὰ ἐκ τῶν Ἴπποσιδροδρόμων προερχόμενα δυστυχήμα-
τα εἶνε ἀπειρώς σπανιώτερα τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ἄμαξῶν
προξενουμένων. Καὶ ἂν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους δύο θύματα ἀριθμῇ
ὁ Ἴπποσιδροδρόμος, καὶ οὐχὶ τέσσαρα, ὡς λέγει τὸ
Μὴ Χάρεσαι, ταῦτα ἀποδοτέα εἰς τὴν ἀπροσεξίαν αὐτῶν
τούτων τῶν θυμάτων. Περὶ δὲ τῶν τραυματιῶν, περὶ ὧν
ὀμιλεῖτε, οὐδὲν γινώσκωμεν. Ἐὰν ὁ συντάκτης τοῦ *Μὴ*
Χάρεσαι πρὶν ἢ γράψῃ ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ παρευ-
ρεθῇ εἰς τινὰ τῶν δοκιμῶν τῶν ἀτμομηχανῶν, θὰ ἤ-
δυνάμην νὰ τῷ ἀποδείξω ὅτι ὁ χειρισμὸς τῶν ἀτμομη-

Ἡ Αἰκατερίνη ἔλαβε καὶ πάλιν ἀνά χειρας τὸ κηρίον καὶ
βαδίζουσα ἔμπρός ἕνα φωτίζον, ἤνοιξεν ἀλληλοδιαδόχως
πολλὰς θύρας. Ὁ ἄγριος ἀφῆκε νὰ τὸν ὀδηγῶσιν ὡς παιδίον,
οὕτω δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐξῆλθον τῆς οἰκίας διὰ τῆς πρὸς τὸν
κῆπον ἀγούσης ὀπισθίας θύρας. Ἡ Αἰκατερίνη ἔσβυσε τὸ
κηρίον καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐπὶ λιθίνης βαθμίδος, σιωπηλοὶ δὲ
ἠκολούθησαν σκοτεινὴν τινὰ δενδροφυτεῖαν καὶ ἔφθασαν μέ-
χρι τῆς ἄκρας τοῦ κήπου. Ἡ νύξ ἦτον ἀστερολαμπής, πρὸς
ἀνατολὰς δὲ ἡ σελήνη ἀνέτελλε διαχέουσα τὴν ἠδεῖαν αὐ-
τῆς λάμψιν ἐπὶ τῆς κοιλάδος, ἐνῶ αἱ τελευταῖαι τοῦ δύνου-
τος ἡλίου λάμπεις ἐφώτιζον τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων καὶ ἰδίᾳ
τὸν στακτόχρουν γήλοπον, ὅστις ὀρθρούμενος ὑπεράνω τῆς
ἀλύσσου τῶν ὄρεων ἀποκόπτει ἀποτόμως τὸν ἡμιφώτιστον
τοῦ οὐρανοῦ ὀρίζοντα. Ὁ Ἰάκωβος ἐπέθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ
τῶν ὤμων τοῦ ἀγρίου καὶ, δεικνύων αὐτῷ τὸ δάσος τῷ εἶπε:

— Νά.

Ὁ δασόβιος ὡσεὶ ἠνώνησε τὰ συμβαίοντα, ἠγέρθη, τὸ
φωτεινὸν βλέμμα του περιέβαλεν ὀλόκληρον τὸν ὀρίζοντα
καὶ εἶτα προσήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς φωτιζομένης
κορυφῆς τοῦ φαιῦ γηλόπου. Τότε ἀνέπνευσεν ἐλεύθερα καὶ
ῥέξατο τρέμων ὡς κάλαμος κινούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

— Εἶσαι ἐλεύθερος, πήγαινε, πήγαινε, ἐπανελάβεν ὁ Ἰά-
κωβος, συνοδεύων τοὺς λόγους του δι' ἐκφραστικῆς κινήσεως.

Ὁ ἀγριάνθρωπος δὲν ἐνόησεν ἢ ἀμφέβαλλεν ἔτι, διότι

ἔσται ἀκίνητος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους ἐπὶ
τοῦ γιγαντώδους βράχου.

— Ὁ φράκτης εἶνε ἕψηλός καὶ πυκνός, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος.

Ἡ Αἰκατερίνη τοῦ ἔδειξε κλίμακά τινα, ἦν λαβὸν τὸ
παιδίον ἐστήριξεν ἐπὶ τοῦ φράκτου. Ὁ ἄγριος ἐξέβαλε κρυ-
γὴν χαρὰς, βλέπων τὴν κλίμακα, ἥτις τῷ ἐξήγει τὰ πάν-
τα. Ὁρμησε λοιπὸν πρὸς τὴν κλίμακα, ἀλλ' ἐσταμάτησεν
ἀποτόμως, ὡσεὶ πρόσκομμά τι παρετέθη ἐνώπιόν του, καὶ
ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ὀπίσω βραδέως. Ἡσθάνετο ὅτι ἡ ἄχαρι-
στία εἶνε κακὸν πρᾶγμα, αἰσθημα δὲ τι, οὐ τὸ ὄνομα ἠ-
γνῶσι, ἢ εὐγνωμοσύνη, ἐπανήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς κυ-
ρίας Βαιγιᾶν καὶ τοῦ Ἰακώβου. Ἀπαντα τὰ αἰσθηματικὰ
προέρχονται ἐκ τῆς καρδίας, ἡ δὲ καρδία πάλλει ἐξίσου ἐν
τῷ στήθει τοῦ τε ἀγρίου καὶ τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου.
Λαβὼν τὴν χεῖρα τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου, ἠσπάσθη αὐ-
τὴν, τοῦθ' ὕπερ ζωνρῶς συνεκίνησε τὴν ἐξαιρετον γυναικα.
Ἐπίκειον εἰς τὴν ὄθησιν τῆς καρδίας του, ὁ ἄγριος ἐξεπο-
λιτίζετο. Εἶτα ἔλαβε τὰς χεῖρας τοῦ Ἰακώβου καὶ μετὰ συγ-
κινήσεως, ἐσφιγγεν αὐτὰς ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, μεθ' ὃ, ἀ-
ποτίσας τὴν ὀφειλὴν του, ἐπήδησεν ἐπὶ τῆς κλίμακος, ἥτις
ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός του ἐβυθίσθη ἐν τῷ φράκτῳ.

(Ἀκολουθεῖ)

χανῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, τοῦ τελειοτάτου συστήματος εἶνε τοσοῦτον εὐκαλὸς καὶ ἡ ἀναστολή τῆς πορείας αὐτῶν τοσοῦτον ἀκαριαία, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβῆ τι· διότι ἡ πορεία τῆς ἀτμομηχανῆς δύναται νὰ κανονισθῇ ἀναλόγως τῆς ταχύτητος τοῦ βήματος μικροῦ παιδίου.

Ἐάν πράγματι ὑπῆρχον τὰ ἄτοπα καὶ οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἀναγράφει τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, ἐξ ἅπαντος ἡ πόλις τοῦ Ἀμβούργου δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐξ ἀμαξοστοιχίας, συγκειμένας ἐκ τριῶν καὶ τεσσάρων ἀμαξῶν συρομένων ὑπὸ ἀτμομηχανῆς, νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, διερχόμεναι ὁδοῦς 8—9 μέτρων πλάτους, καὶ νὰ σταθμεύωσιν ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐνθα εὐρίσκονται ἐνίοτε τέσσαρες ταυτοχρόνως ἀμαξοστοιχίαι, διότι αἱ ἀφίξεις καὶ αἱ ἀναχωρήσεις γίνονται κατὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Καὶ ὅμως τὸ Ἀμβούργου εἶνε πόλις ἑκατὸν πενήτηκοντα χιλιάδων ψυχῶν, εἰς τῶν πρώτων λιμένων τῆς Γερμανίας, ἀνήκουστος δὲ ἡ ἐμπορικὴ αὐτοῦ κίνησις. Ἐνῶ δὲ ἀπὸ πενταετίας εἶνε εἰσηγμένη ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνία, οὐδὲν ἠκούσθη ποτὲ παράπονον, οὐδὲν δυστύχημα ἐγένετο.

Ἐν Στρασβούργῳ ἀπὸ πενταετίας καὶ πλέον οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι κινουνοῦνται δι' ἀτμοῦ· ὡσαύτως δὲ ἐν Ριμπωβίλλῃ, Μυλχουζῆ, Κάσσελ, Φλωρεντία, Νεαπόλει, Μιλάνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ (τῆς Ἰταλίας), Ἀμστελοδάμῳ, Χάγῃ, Ροττερδάμῃ, Λιέγη, Σαρλεροά, Βαλλενσιένη, Κλερμόν-Φερραίν καὶ λοιπά. Ἐν ἀγίῳ Στεφάνῳ, πόλει τῆς Γαλλίας πολυανθρωποτάτῃ (ἐχούσῃ 56 χιλιάδας κατοίκων) βιομηχανικωτάτῃ, καὶ ἐν ἣ εἶνε μεγίστη κίνησις ἐργατῶν, ὑπάρχει ἵπποσιδηρόδρομος δι' ἀτμοῦ, ἰδρυμένος ἐν τῇ κυριωτάτῃ ὁδῷ, ἣτις ἔχει πλάτος μὲν 7 μέτρων καὶ εἰκοσιν ἑκατοστῶν, μήκος δὲ 6,300 μέτρων, αἱ ἀμαξοστοιχίαι διασταυροῦνται κατὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἡ Ὁλλανδία διασχίζεται ὑπὸ ἀτμοκινήτων ἵπποσιδηροδρόμων, δι' ὧν συνδέονται καὶ συγκοινωνοῦσι πλεῖστα ὅσα χωρία κείμενα μακρὰν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Καὶ ἐν τούτοις οἱ Ὁλλανδοὶ ὡς καὶ οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἄνθρωποι θετικοὶ καὶ οὐδὲ ὧς σπεύδουσι νὰ φονευθῶσι πρὸς χάριν τῶν ἐταιριῶν τῶν ἵπποσιδηροδρόμων. Ἡδυνάμην δὲ νὰ παραθέσω ὑμῖν ἑκατοστῆς παραδειγμάτων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀρκοῦσι τὰ ρηθέντα, καὶ ὅτι δύναται τις νὰ κάμῃ ἐν Ἀθήναις, πόλει φιλοπροσῶφ, ὅ,τι κάμνουσι πανταχοῦ ἀλλαχοῦ καὶ ὅ,τι εἶνε καθιερωμένον ὑπὸ τε τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας.

Διὰ πληρεστέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε τὸ περὶ Ἴπποσιδηροδρόμων καὶ ἀτμοσιδηροδρόμων σύγγραμμα τοῦ Challot, ἀρχημηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου θέλετε εἶδει ἐν σελ. 93, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῶν ὁδῶν καὶ Γεφυρῶν ἀπαιτεῖ ὡς ἐλάχιστον πλάτος 7 μ. 15 ἑκατ. μεταξύ τῶν πεζοδρομίων, διὰ τὰς ὁδοὺς τὰς ὁποίας μέλλει νὰ διέλθῃ ἵπποσιδηρόδρομος.

Τὸ *Μὴ Χάνεσαι* παραθέτει ἄρθρον τι τοῦ Σαριβαρῆ, οὗ δὲν θ' ἀμφισβητήσω τὴν ἀξίαν· ἀλλὰ τί θαυμαστὸν ἐάν ἐν μεγαλοπόλει, ὁποῖοι εἶνε οἱ Παρίσιοι, εὐρέθῃ ὅτι ἦτο ἄτοπον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Ἴπποσιδηρόδρομον νὰ διέρχεται διὰ δύο τινῶν ὁδῶν. Τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, δικαίως καὶ ἐλλόγως φερόμενον, ὄφειλε νὰ ὀνομάσῃ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν διέρχεται ὁ Ἴπποσιδηρόδρομος.

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ γραμμὴ μεταξύ τῆς Πύλης τοῦ Ἀστέρος καὶ τῆς Κουρμπεσοῦ δὲν κατηργήθη, ἀλλὰ ἡ δι' ἀτμομηχανῆς κίνησις διεκόπη προσωρινῶς ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν

ὁδῶν, ὧν τὸ ἐλαττωματικὸν σύστημα ἐστηρίζετο ἐπὶ ξυλίων δοκῶν.

Ἀείποτε ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἴπποσιδηροδρόμων ἐκτελεῖ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀναγκάζουσα τὰς κοινὰς ἀμάξας νὰ βαδίζωσι καθ' ὀρισμένην τάξιν καὶ οὐχὶ ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε καὶ παρὰ τὴν γραμμὴν, ὡς συμβαίνει τοῦτο πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν διαβατῶν.

Ἐάν ἠθέλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν λογικὴν τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι σιδηρόδρομοι ἐπιχώριοι καὶ διεθνεῖς, δὲν ἔπρεπε νὰ κατεργάζωνται οἱ ἄνθρωποι τὸν σίδηρον κτλ., οὐδὲ μεταλλεῖα νὰ ὑπάρχωσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐνίοτε αἱ βιομηχανίαι αὐταὶ γίνονται παραίτιοι τραυματισμοῦ ἢ καὶ θανάτου τῶν ἐν αὐταῖς ἐργαζομένων.

Ἀποτεινόμενος εἰς τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην τοῦ συντάκτου τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, ὅστις παρεσῆρθε ἴσως πέραν τοῦ δέοντος ἀποβλέπων εἰς σκοπὸν βεβαίως ἐπαινετὸν μὲν, ἀλλ' ἄγαν υπερβολικῶς, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄρθρον του, ὅπερ δύναται νὰ μᾶς ζημιώσῃ παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ, ἄδικον ὄν πρὸς Ἑταιρίαν ἰδρυθεῖσαν ἐνταῦθα καὶ πράξασαν πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινου, καὶ ἣτις συμτράπτει εἰς τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτεύουσῃς, διευκολύνουσα τὰς σχέσεις ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς περὶξ αὐτῆς.

Δέξασθε, κύριε συντάκτα, τὰς ἐνθέρμους προσήσεις μου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἴπποσιδηροδρόμων

B. WAUTHY

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Πάλιν ὁ μικρὸς Γῶγος :

Ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὸ πρόγευμα, παρατηρεῖ τὴν μητέρα του μετὰ προσοχῆς (ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχε ψιμυθιωθῆ ὑπὲρ τὸ δέον) ἐρωτᾷ :

— Μπατᾶ ! γιατί τῆς μαμᾶς τὸ μούτρο εἶναι ἄσπρο σὰν τὸ πιάτο καὶ τὰ χέρια τῆς μαῦρα σὰν τὸ τζουκάλι ;

Καὶ ὁ ἀγαθὸς πατὴρ :

— Γιατί, παιδί μου, ἡ μαμά σου τὸ μούτρο τῆς μονάχα βλέπει 'ς τὸ καθρέφτη.

— Μωρὲ χρόνια καὶ καιροὺς ἔχω νὰ σὲ δῶ . . . Λοιπὸν, πῆρες διαζύγιο ;

— Διαζύγιο ; . . . Ἄ ! μπᾶ !

— Ὅστε τὰ συμβίβασες μὲ τὴ γυναῖκά σου ;

— Καλὲ, πέθανε !

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)